

Prima instanță: C. Crețu.

dosarul nr. 2ra-101/18

Instanța de apel: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici.

Î N C H E I E R E

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurenta Victoria Budurin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Victoriei Budurin împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale de Stat cu privire la achitarea indemnizației pentru întreținerea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Victoria Budurin și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 08 decembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 02 aprilie 2014, Victoria Budurin a depus cerere de chemare în judecată împotriva CNAS cu privire la achitarea indemnizației pentru întreținerea copilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 04 august 2012 s-a căsătorit cu cet. Sergiu Budurin, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria XXXX. În urma căsătoriei, la data de 18 octombrie 2013 s-a născut copilul YYYY, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria XXXX.

Indică reclamanta că, este angajată în câmpul muncii, deținând funcția de director în cadrul S.C. „Biocarb” S.R.L, începând cu data de 31 octombrie 2012.

Prin ordinul nr. XXXX din 14 decembrie 2013, reclamantei i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, pentru perioada de timp 14 decembrie 2013-18 aprilie 2015.

Sușține reclamanta că, la data de 20 decembrie 2013, a depus la CTAS Ialoveni cererea nr. XXXX și respectiv tot pachetul de acte necesare cu privire la plata indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, care a fost recepționată de către specialistul Violeta Terni, însă nici în termenul stabilit de lege și nici până la data înaintării prezentei acțiuni nu a primit nici un răspuns.

Afirmă reclamanta că, la data de 06 februarie 2014, s-a adresat la CNAS cu o cerere prealabilă prin care a cerut plata indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

La data de 07 martie 2014, Președintele CNAS, Maria Borta, prin răspunsul nr. XVII-B-233/14 a respins cererea Victoriei Budurin comunicându-i că, solicitarea ultimei nu poate fi soluționată pozitiv deoarece în opinia CNAS această solicitare subînțelege intenția frauduloasă de stabilire a unui salariu majorat pentru lunile care se iau în calcul la stabilirea indemnizației pentru a beneficia de indemnizație majorată pentru creșterea copilului până la vârsta de trei ani, invocând că, până la producerea riscului asigurat întreprinderea nu a avut activitate.

La fel, CNAS a menționat că, conform prevederilor art. 258 alin. (1) din Codul muncii, în cazul în care conducătorul este concomitent și unicul proprietar al unității, contractul individual de muncă nu se încheie, iar legislația muncii nu se răsfrânge asupra acestor raporturi.

Invocă reclamanta prevederile art. art. 124 alin. (1), (2), 123 alin. (2) Codul muncii; art. 18 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004.

Cere reclamanta, admiterea acțiunii, recunoașterea ilegală a răspunsului CNAS nr. XVII-B-233/17 din 07 martie 2014, obligarea CNAS de a achita indemnizația pentru îngrijirea copilului și încasarea din contul CNAS a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 08 decembrie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către Victoria Budurin și a fost menținută hotărârea Judecătorei Ialoveni din 08 decembrie 2016.

La data de 08 septembrie 2017, Victoria Budurin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 și a hotărârii Judecătorei Ialoveni din 08 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu interpretarea eronată a

normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de către recurenta Victoria Budurin la data de 08 septembrie 2017, cu respectarea termenului indicat la art. 434 CPC. Or, la materialele cauzei civile lipsesc careva probe cu privire la data recepționării de către recurentă sau reprezentantul acesteia a deciziei integrale a instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurenta Victoria Budurin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție mai menționează și faptul că, prin decizia Curții Constituționale nr. 73 din 27 iulie 2017, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anastasia Cernolev, prin intermediul avocatului Alexandru Bot, cu referire la pretinsa neconstituționalitate a art. 258 alin. (1) din Codul Muncii, a fost declarată inadmisibilă.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurenta Victoria Budurin, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentei Victoria Budurin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru

